

A teljesítményalapú kiválasztás a sportban és a munkában

■ Avagy hogyan választ tanítványt az edző és munkatársat a vezető?

Sorozatunkban világklasszis sportolókat kinevelő edzőket interjúvolunk meg, abban a reményben, hogy – sokak mellett – a HR-szakemberek is tanulhatnak tőlük. Miben hasonlít a jó versenyző kiválasztása a jó munkatárs kiválasztásához, és mi módon lehet világklasszis sportolót „fejleszteni” egy tehetséges fiatalból?

Sorozatunk második részében Horváth László – sportolói berkekben Vöri – válaszol azokra a kérdésekre, amelyek az edző és a vezető összefüggéseit kutatják. Horváth László a hetvenes évek kiváló öttusázója, négy világbajnokságon és a moszkvai olimpián vett részt. Moszkvában csapatban ezüstérmet szerzett, a világbajnokságokon egyszer ezüst-, kétszer bronzérmet nyert. Legjobb egyéni eredménye az 1979-es budapesti vb negyedik helyezése.

alkalommal volt egyéni dobogós. 1982 és 1989 között a junior válogatott szövetségi kapitánya, majd két évig a felnőtt keret vezetője volt. 1992 óta triatlonedző.

A motiváció alapja a kezdőlökés?

Mint minden eredményes pályafutásnál, itt is rendkívül fontos a kezdeti indíttatás, motiváció. Horváth Vöri kilencéves korára datálja, hogy rájött, külön akar lenni másoknál.

példaképeim voltak – meséli. – Szerettem volna olyan lenni, mint azok a sportolók, akiket nap mint nap magam körül láttam. Világklasszis vízilabdázók, vívók, öttusázók, emellett doktorok, orvosok, jogászok. Náluk a diploma és egy-két nyelv ismerete alapkövetelmény volt.

A sikerhez motivált ember kell. Horváth Vöri egyik tanítványa Molnár Erika triatlonversenyző, korábban világkupa győztes, világranglista 2. helyezett, sokszoros magyar bajnok. Kettejük kapcsolata jó példa arra, milyen, amikor a tanítvány szinte szimbiózisban él az edzőjével.

– Szinte nem volt olyan momentum Erika életében, amit ne osztott volna meg velem. Nagyon jó kapcsolatban voltunk, és Erika

sikeres pályafutás után vonult vissza. Nyert világkupát, volt világranglista második helyezett is.

Semmit sem ér a tehetség kemény munka nélkül

- A tehetség azonban csak az egyik fontos faktor. Ha nincs mellette munka és szorgalom, akkor hiába tehetséges valaki. Ha sokáig nem lép tovább, egy helyben topog, megunja, abbahagyja és a maradék motivációját is elveszíti. Önmagában azonban ez sem elég, szükséges a biztos alap és az, hogy meglegyen a technikai tudás. Természetesen fontos, hogy a sportoló jól bírja a fizikai munkát és megfelelő gyakorlatot, rutint szerezzen. Emellett az a tétel is igaz, hogy a tehetség önmagában nem ér semmit. A szorgalmas fog

„Aki nem dönti el, hogy a sportra áldozza az életét, sohasem lesz világklasszis.”

Négyszeres magyar bajnok, ötszörös csapatbajnok, kétszer volt az év öttusázója. Összesen 114 öttusaversenyen indult, ahol harminchét

– Polgári családban nőttem fel, ott-honról hoztam az értékeket. Motivációm az a közeg adta, ahol olyan emberek vetek körül, akik

